

USA-RUSLAND-KINA-SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Institutet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.-15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Helga-Zepp LaRouche: Hvis Trump, Putin og Xi arbejder sammen, kan verden bevæge sig væk fra afgrunden og hen imod et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 9. juli, 2017 – G20-mødet, der blev holdt i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, frembragte intet, der ligner den form for politiske initiativer, der kræves for at overvinde den dødbringende krise, som konfronterer menneskeheden, og den transatlantiske sektor i særdeleshed. Det adresserede ikke den globale finanskrisen, med dens \$1,5 milliard store, bankerotte derivatspekulation. Det diskuterede ikke gennemførelsen af en politik for global Glass/Steagall, eller for et kreditsystem i Hamiltons tradition, der alene kan vende de vestlige, fysiske økonomiers dødbringende kollaps, som Lyndon LaRouche endegyldigt har vist i sine Fire Love. Mødet stillede heller ikke

spørgsmålet om at erstatte geopolitik og krig med en ny fremgangsmåde inden for globale relationer. Så i denne betydning levede G20-topmødet slet ikke op til det, det burde have opnået.

Alligevel kom der et meget positivt resultat ud af topmødet – ja, faktisk et gennembrud for strategisk fremskridt – for det meste som et resultat af en række bilaterale møder, der skaber historie, på sidelinjerne af topmødet, især det produktive møde mellem den amerikanske præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin – på trods af alle bestræbelser fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske allieredes side på at forsøge at forhindre

det i at ske.

Det er særdeles signifikant, at det russiske nyhedsbureau, TASS, valgte at udgive Schiller Institutets præsident, Helga Zepp-LaRouches vurdering mht. mødet mellem de to præsidenter, i en artikel med titlen, »Ekspertvurdering: Det lykkedes ikke antirussisk kampagne i USA at blokere for et succesfuldt møde mellem Putin og Trump«, og som understregede Zepp-LaRouches vurdering, der lød, at de to præsidenter »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender«.

Enig i Zepp-LaRouches synspunkt, sagde ruslandsekspert og fremtrædende historiker, Stephen Cohen, til Fox Tv, at den overskrift, han ville give Trump-Putin-mødet, er: »En potentielt ny, historisk detente og et anti-koldkrigspartnerskab indledtes af Trump og Putin; imidlertid optrappes bestræbelser på at sabotere det«. Cohen sagde, Trump havde været »politisk modig«, og at »i dag blev vi muligvis vidne til, at præsident Trump voksede frem som en amerikansk statsmand«.

Under en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche om, at Trump og Kinas Xi Jinping havde holdt et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago tilbage i april måned; og at der umiddelbart forud for G20-topmødet havde været et strategisk møde mellem Xi Jinping

og Putin i Moskva, som af begge sider blev karakteriseret som årets vigtigste, diplomatiske begivenhed og beskrev relationen mellem deres to lande som den bedste nogensinde. Nu har der, sagde Zepp-LaRouche, været et meget lovende, første møde mellem Trump og Putin. Så hvis disse tre præsidenter virkelig kan arbejde sammen, vil verden bevæge sig et gigantskridt fremad, og bort fra afgrunden og i stedet i retning af et nyt paradigme.

Der er selvfølgelig meget mere arbejde, der skal gøres. Det britiske Imperium må stadig overvindes. Man kan trygt stole på, at flokken på Wall Street og i City of London – samt deres bydrengene i det Demokratiske Partis Obama-lejr, og også de Republikanske neokonservative – vil gå bersærk over deres mislykkede forsøg på at standse Trump-Putin-topmødet, og vil optrappe deres kampagne for at vælte Trump-administrationen. Der er faren for fremprovokerede krige på utallige scener over hele planeten. Men sejr er i sigte.

Zepp-LaRouche opfordrede den internationale LaRouche-bevægelse til at optrappe kampagnen for at sætte disse spørgsmål på dagsordenen, som G20-topmødet officielt undlod: nemlig LaRouches Fire Love, og at USA og Europa officielt fuldt og helt tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Få folk til at støtte op omkring os, som kilden til de afgørende ideer, der driver denne udvikling fremad.

Det bedste resultat af G20-topmødet var mødet mellem Putin og Trump af Helga Zepp-LaRouche

8. juli, 2017 – Præsidenterne for de to største atommagter i verden, Donald Trump og Vladimir Putin, har holdt deres første, personlige møde inden for rammerne af G20-topmødet i Hamborg, og iflg. udtalelser fra den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson »var der en god kemi« og samtalen var konstruktiv, hvilket også blev understreget af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Og Trump udtalte: »Vi ser frem til mange positive ting, der vil ske for Rusland og USA, og for alle berørte.«

Rent konkret blev der truffet beslutning om en våbenstilstand i Syrien og en ny kommunikationskanal for Ukraine, og der blev bl.a. talt om Nordkorea, terrorisme, cyber-sikkerhed og nye ambassadører. Hvem, der for alt i verden kerer sig om verdensfred, kunne ikke føle sig dybt lettet over dette resultat, der naturligvis må følges op af yderligere samarbejde? Kun hårdkogte krigsmagere og bagtalende redaktører, som dem i Washington Post, kunne ikke skjule deres ærgrelse over, at de to ræve – sagt i al respekt – har udmanøvreret det transatlantiske, neoliberale establishment.

For, netop for at forhindre denne form for amerikansk-russisk samarbejde, som Trump havde lovet under sin valgkampagne, havde de britiske og amerikanske efterretningstjenester, hvis poster stadig var besat af folk fra Obama-administrationen, spillet et aftalt spil med eventyret om »Russia-gate«.

Bortset fra dette fremragende møde, viste G20-top-

mødet i Hamborg atter engang, at den neoliberale globaliserings gamle, økonomiske models skrøbelighed ikke kan skjules ved hjælp af et dekoreret udstillingsvindue. Forbundskansler Merkel havde tydeligvis tænkt sig, at Hamborg skulle være dette udstillingsvindue, som »Verdens Port«, som symbol på den globale frihandel.

Og hvad kom der så ud af det? 130 millioner euro til en foranstaltning, hvor 'sherpaerne' (dvs. regeringers chefforhandlere ved arrangementer såsom G20, -red), i betragtning af den manglende, indholdsmæssige overensstemmelse mellem G20-statslederne, i sidste øjeblik måtte tinge om formuleringen af slutkommunikatet, i hvilket klimaspørgsmålet praktisk talt simpelt hen blev udeladt. Ingen diskussion om, og da slet ingen løsning på, et globalt finanssystem, hvis himmelråbende uretfærdighed gør kløften mellem fattig og rig stadig større, og imod hvilket den fredelige del af demonstranterne protesterede, og hvor en krise, værre end i 2008, hvert øjeblik kunne indtræffe.

Til omkostningerne må man desuden henregne et par millioner til de skader, som de formummede voldsmænd har anrettet – biler i brand, smadrede butiksruder, plyndrede butikker osv., for slet ikke at tale om lægeudgifter til de over 230 tilskadede politibetjente og et ukendt antal yderligere personer. Hvordan kunne det dog komme til en så katastrofal fejlvurdering af sikkerhedssituationen? Indenrigsminister de Maziere havde fyndigt erklæret, at enhver vold ville blive kvalt i fødslen. Det så vi sandelig.

I maj havde Hamborgs indenrigsminister Andy Grote ret så arrogant meddelt: »Det er en chance for, at regeringschefer med en autokratisk, populistisk baggrund forstår, hvordan et levende, demokratisk samfund fungerer, og hvor dybe uoverensstemmelserne er; »I princippet er det en festival for demokratiet, og »G20-topmødet bliver også en demonstration af moderne politiarbejde«. Talsmand for regeringen, Steffen Seibert, erklærede ligeledes i 2016, at terrænet opfylder alle »logistiske og sikkerhedstekniske krav« for et G20-topmøde.

Hamborgchefen for det Tyske Politiforbund, Jan Reinecke, giver udelukkende politikken skylden for de talrige tilskadekomne politibetjente og ødelæggelserne i byen: »Hamborg burde aldrig have været åstedet for G20-topmødet.« Det havde han ret i. Det, der tydeligvis var tænkt at være en strålende iscenesættelse for Merkels verdensdiplomati – en ønskeopvisning, der forhindrede en vurdering af sikkerhedssituationen – er gået godt og grundigt galt.

Det er naturligvis et spørgsmål, hvordan det overhovedet kunne komme til en så eklatant fejlvurdering af en del af demonstranternes potentiale for vold. I betragtning af den totale udspionering af verdens befolkning, som udføres af NSA, GCHQ og deres diverse samarbejdsaftaler med BND (den tyske efterretningstjeneste) og andre europæiske tjenester, undrer det dog meget, at politikken i den grad kunne blive fanget på den forkerte fod. Endnu mere aparte er den allerede nævnte indenrigsminister Grotes argument om, at politiet ikke greb ind, da bøllerne i Hamborg-bydelen Schanzenviertel rasede, fordi der var »fare for betjentes liv og lemmer«. Når staten ikke længere kan sikre sine borgeres sikkerhed, har den mistet magtmonopolet.

Forløbet af dette G20-topmøde burde være en anledning for alle til at reflektere over præmisserne for den aktuelle politik. Kan et nævn som G20 overhovedet frembringe løsningen på denne verdens eksistentielle udfordringer, når de såkaldte 'sherpæer', i stedet for at blive enige om principper, doktorerer på formuleringer, der skal tapetsere hen over modsætningerne? G20, der blev grundlagt i 1999, har allerede under systemkrisen i 2008 vist sig at være ude af stand til at drage fordel af dette øjeblik til en virkelig reorganisering af det allerede dengang bankerotte finanssystem. I stedet for blev, på G20-topmødet i Washington den 15. november, 2008, sporskiftet indstillet for politikken med den vidunderlige forøgelse af likviditet, der er associeret til al den uretfærdighed, som har befordret den globale revolte imod denne politik – fra Brexit over præsident Trumps valgsejr og til den italienske befolknings nej under folkeafstemningen om forfatningsændringen, og frem til den fredelige del af protesterne mod G20-topmødet.

En helt anden model for samarbejde mellem staterne blev netop for nylig demonstreret på Silkevejs-topmødet,

det såkaldte »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing i maj måned. Her deltog 110 nationer i en konference, hvor grundlaget var det gensidige samarbejde på basis af et win-win-samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej. Dette initiativ har mange aspekter, som f.eks. opbygningen af den internationale infrastruktur, opbygningen af industri og landbrug, samarbejdet om videnskab og forskning, kulturel udveksling og samarbejde omkring rumfart, for nu at nævne de vigtigste områder.

Fordi denne model drejer sig om et samarbejde omkring reelle principper, der tager de gensidige interesser i betragtning og generelt etablerer et højere fornuftsplan, fungerer det på en harmonisk måde. Lykkeligvis er det i færd med at blive gennemført.

Ud over topmødet mellem Trump og Putin, var der en yderligere, potentielt set meget positiv udvikling, der blev synlig under G20-topmødet. Frem for alt den fornyede skærpelse af flygtningekrisen, såvel som også den positive virkning af Kinas omfangsrige investeringer i jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og landbrug i Afrika, har åbenbart vækket den erkendelse hos fr. Merkel, at Tyskland må ændre sin politik over for Afrika. Relativt kort tid før topmødet i Hamborg fik alle ministerier besked på at udarbejde nye koncepter for relationerne med Afrika inden for handel og økonomi.

Under mødet mellem præsident Xi og forbundskansler Merkel blev det kinesisk-tyske samarbejde om byggeriet af et vandkraftværk i Angola således annonceret, og Merkel betegnede dette som modellen for lignende samarbejde. Samtidig fandt der i Berlin yderligere et møde sted, med deltagelse af flere ministerier, hvor en intensivering af de fælles, tysk-kinesiske investeringer i Afrika stod på dagsordenen. At dette er et skridt i den rigtige retning, bliver synligt derigennem, at den britiske avis The Economist anser det for nødvendigt at angribe Merkels nye Afrika-politik og at understrege, at hun under ingen omstændigheder skulle være den nye »leder af det frie Vesten«.

For øvrigt gør Washington Posts hysteriske kommentar om mødet mellem Trump og Putin det ikke alene klart, at dette møde virkelig var en succes, men også, at mainstream-medierne virkelig er menneskehedens modstandere.

Selv om G20-topmødet var en katastrofe, så er det dog ikke dårligt alt sammen, og derfor eksisterer der absolut en chance for at virkeliggøre de ting, som G20-topmødet forsømte, og sætte på dagsordenen: Reorganiseringen af det transatlantiske finanssystem gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven, skabelsen af et nyt kreditsystem i Alexander Hamiltons tradition, såvel som også USA's og de europæiske nationers samarbejde med den Nye Silkevej – frem for alt omkring den økonomiske opbygning i Sydvestasien og i Afrika.

Læs Helga Zepp-LaRouches artikler og taler på dansk:

www.schillerinstitut.dk/si/category/alle-kategorier/helga-zepp-larouche/

»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling« Helga Zepp-LaRouches hovedtale til Schiller Instituttets m. fl. konference, Mad for Fred, New York, 7. juli, 2017

(Denne introduktionstekst forekommer på invitationen til konferencen):

Efter sin tale som deltager i Topmødet for Globale Tænketaanke under Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, i et interview til Shanghai Daily:

»Jeg mener, at Bælte & Vej Initiativet betyder et revolutionerende skridt hen imod en ny epoke i civilisationen. Ideen om at have win-win-samarbejde mellem nationer er første gang, et konkret koncept for at overvinde geopolitik er blevet fremsat.

Eftersom geopolitik var årsagen til de to verdenskrige, mener jeg, det er et fuldstændig nyt paradigme for tankegang, hvor en idé, der fremsættes af ét land, samtidig vil have den nationale interesse i overensstemmelse med hele menneskeheds interesse. Dette er aldrig tidligere sket.

Dette har indgydt et enormt håb blandt udviklingslandene om, at de har en mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og jeg mener, dette er et initiativ, der vil vokse, indtil alle kontinenterne er forbundne gennem infrastruktur og udvikling.«

I samarbejde med Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, afholder Schiller Instituttet en konference i New York City fredag, den 7. juli, 2017. Vi vil bringe sammen, landbrugsledere, forskere og ingeniører inden for landbrug og politiske og diplomatiske, officielle personer fra hele USA, ledere fra Kina og fra andre nationer. Opgaven bliver at formulere en politik for fødevarerproduktion og handel – i kølvandet på gennembruddet med Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, 2017 – for omgående og radikalt at UDVIDE den globale fødevarerproduktion og brødføde verden, katalyseret gennem den mest avancerede, 21. århundredes nuklear- og satellit-teknologi.

Den amerikanske økonom og videnskabsmand, Lyndon LaRouche, der for 29 år siden var den oprindelige ophavsmand til konceptet og politikken med den »økonomiske udviklingskorridor« – i dag kendt som Verdenslandbroen – erklærede i sin rapport fra 1983, 'Der er ingen grænser for vækst', at nationer nu, med de eksisterende teknologier, har evnen til at producere tilstrækkelig med fødevarer af

høj kvalitet til at brødføde 25 mia. mennesker, med en sund kost!

Han påpegede desuden, at Afrikas udvikling er af strategisk betydning – dvs., af strategisk betydning for Asien og for hele verdens befolkning. Hr LaRouche forklarede dernæst de detaljerede politikker for at virkeliggøre Afrikas potentiale for at blive både hele verdens »brødkurv« og et center for videnskab og rumforskning.

I dag, hvor 100 nationer aktivt deltager i Kinas Bælte & Vej Initiativ, er Vejen åben for at gøre netop dette!

Helga Zepp-LaRouches tale til konferencen

Kære konferencedeltagere,

Jeg er meget beæret over at tale for jer, selv om det er via video, for jeg tror, vi alle er bevidste om, at vi er involveret i den historisk ekstremt vigtige proces med at forsøge at forbedre relationerne mellem USA og Kina i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet. Dette er særlig vigtigt inden for området landbrug og fødevarerproduktion, for dette er et ekstremt presserende spørgsmål. For alt imens Kina og de andre deltagende nationer på G20-mødet i Hangzhou sidste år helligede sig til at fjerne fattigdom frem til år 2020, så har vi endnu ikke nået dette mål.

For kun et par dage siden udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en rapport, der sagde at hungersnød på verdensplan vokser, og at situationen, især i Yemen, er forfærdelig: Halvdelen eller mere af befolkningen er i akut fare for at dø af sult; men også i Nigeria og Sydsudan og mange andre steder forværres situationen.

I dag er der så igen G20-topmøde i Hamborg, og resultatet vil være en overraskelse, god eller dårlig, for frem til sidste års G20 i Hangzhou, der var meget harmonisk og karakteriseret af stor optimisme for menneskeheds fremtid, så er spændingerne denne gang meget store. I de seneste dage har der imidlertid været en slags indledning i form af topmødet mellem præsident Putin og præsident Xi Jinping i Moskva, som virkelig var meget vigtigt, og begge parter karakteriserede det som årets mest betydningsfulde begivenhed for deres nationer. De intensiverede det strategiske partnerskab, de etablerede et endnu dybere niveau af personligt venskab, og de erklærede, at tiden for en unipolær verden var forbi pga. især det strategiske partnerskab.

Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.

Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund for menneskeheds fælles fremtid«. Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsi-

dent Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er preserende og dramatiske.

Fødevarerkrise, hungersnødskrise, som jeg nævnte, er kun et symptom på den kendsgerning, at den gamle, økonomiske model ikke længere fungerer. Vi sidder på en krudttønde-krise, der brød ud i 2008, og som kunne vende hævnende tilbage, men langt, langt værre. For blot en ganske lille stigning i rentesatsen og en bevægelse væk fra 'kvantitativ lempelse' (pengetrykning) kunne føre til, at bunden gik ud af selskabernes gæld. Firmaerne, der fik likviditet til nul rente fra centralbankerne, den kvantitative lempelse, brugte disse penge, ikke til investering i produktive investeringer, men til såkaldt finansieringsteknik ved at opkøbe deres egne aktier for at få det til at se bedre ud på regnskaberne med større nominal værdi, men også med en forøgelse af selskabsgælden, der nu kunne eksplodere, hvis der kommer en stigning i renten.

Og det er blot ét aspekt af den systemiske krise, vi stadig har. Det andet aspekt er de såkaldte niveau-3-derivater, som mange europæiske og andre banker sidder på. Niveau 3-derivater er de, som ikke har en markedspris, fordi man ikke kan sælge dem, og bankerne har dem stadig bogført som værdier, hvilket er et stort svindelnummer.

Problemet er altså, at, blot i går, blev Italiens fjerdestørste bank overtaget af regeringen, kombineret med en bailout, hvorved kunderne kun kunne sælge deres obligationer og aktier til 18 cent på euroen, og det er en trussel, der hænger over hele banksystemet.

Hvad kan man gøre for at løse dette? Lad os se på endnu et aspekt af krisen: For blot et par dage siden ankom 12.000 flygtninge til Italien i løbet af 48 timer, og 180.000 sidste år. Det kan overbebyrde ethvert lands kapacitet. Da de så anmodede om, at andre lande omkring Middelhavet, som Frankrig og Spanien, også skulle tage nogle af disse flygtninge, så blev det afvist af disse lande.

Dette viser selvfølgelig, at der ikke findes nogen enhed i den Europæiske Union om dette spørgsmål.

Hvordan kunne man håndtere hele denne række af problemer? Hvad burde egentlig være på G20-mødets dagsorden i Hamborg? Ja, hvis man satte en global Glass/Steagall-bankopdeling på dagsordenen og gjorde præcis det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933, ved at adskille de kommercielle banker og investeringsbankerne, og satte de kommercielle banker under statslig beskyttelse og afskrev investeringsbankernes insolvente derivater, og man dernæst gik over til et kreditsystem i Hamiltons tradition, ved at etablere nationalbanker (statslige) i alle lande og udstede storstilede kreditter til lav rente; så kunne vi løse problemet.

Hr. LaRouche har defineret Fire Love for en kur mod juli 2017

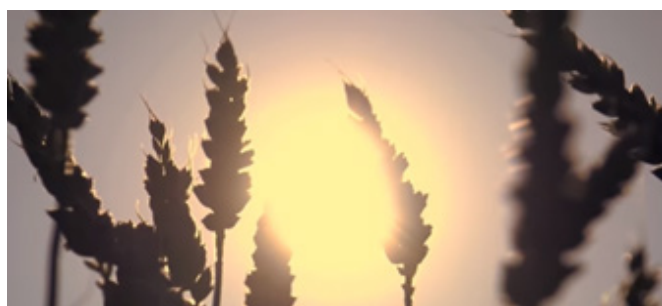
finanskrise, og den fjerde af disse love er et forceret program for virkeliggørelsen af termonuklear fusionskraft. Og her er de gode nyheder, at Kina netop har opnået et stort gennembrud i denne henseende med sin [EAST] tokamak i Hefei, hvor de opnåede en såkaldt »steady-state H-mode operation« i 101,2 sekunder. Dette er et stort skridt hen imod en realisering af termonuklear fusion.

Hvis en sådan reorganisering i overensstemmelse med disse Fire Love – Glass/Steagall, nationalbank, kreditsystem og forceret program for fusion og rumteknologi – blev gennemført, så kunne de transatlantiske banker samarbejde med sådanne banker som AIIB, den Nye Udviklingsbank og andre, sammen med Kina, og f.eks. opbygge Afrika. Foreløbig er Kina det eneste land, der har gjort noget for at bekæmpe roden til flygtningekrisen, ved at investere storstilet i jernbanelinjer i Afrika; i dæmninger, i kraftværker, i industri-parker og i landbrug. Og dette er faktisk den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan løses på en human måde.

Et lovende skridt i denne retning er, at der mellem præsident Xi Jinping og kansler Angela Merkel i går blev indgået en aftale om sammen at opføre vandkraftværkanlægget i Angola, og de erklærede, at det kunne blive en model for samarbejdet mellem Kina og Tyskland generelt i Afrika.

På grund af det, Kina har gjort med opbygning af enorme industrikomplekser, har afrikanere for første gang en ny følelse af selvtilid, og de siger til europæerne, »vi vil ikke have jeres prædikener om, hvordan vi skal få god regeringsførelse; vi ønsker investeringer i infrastruktur, varefremstilling og landbrug som ligeværdige partnere.«

Kan vi forvente, at G20 gør dette, går i retning af en global reorganisering af finanssystemet, og dernæst satser på en reel intervention i Afrikas udvikling? Jeg er bange for, at de ikke vil.

Men dette vil fortsat være det spørgsmål, der må løses. Lyndon LaRouche's Fire Love, og at få USA og de europæiske lande til at samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet, om den Nye Silkevej, er virkelig fremgangsmåden for, hvordan alle problemer i verden kan

tackles. Men denne konference, Mad for Fred-konferencen, er et meget vigtigt skridt i denne retning. Faktisk er det, at få USA og Kina til at arbejde sammen om perspektiverne i den Nye Silkevej, i ånden fra den Nye Silkevej, efter min mening det vigtigste aspekt i denne proces: For, hvis de to største nationaløkonomier kan arbejde sammen, mener jeg, vi er på rette vej til at vinde for hele civilisationen.

Lad os derfor arbejde sammen for at tilslutte os den kinesiske drøm og for at genoplive den amerikanske drøm, for den amerikanske drøm har behov for at blive genoplivet, for den er næsten blevet glemt. Men sammen kan vi opnå hele menneskehedens drøm.

Se videoen: (begynd 15:45 min.):

www.youtube.com/watch?v=bFjXGw1440M

Dokumentation om Trump-Putin mødet

Den amerikanske udenrigsminister Tillersons pressebriefing

Leder fra LaRouche PAC, 8. juli, 2017 – Gårsdagens møde mellem præsidenterne Trump og Putin var et gennembrud. Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde, »de to gamle ræve overlistede alle andre«.

Udenrigsminister Tillersons pressebriefing i går var ligefrem.

Han begyndte med Syrien, hvor de to sider netop var nået frem til en aftale om en våbenstilstand i den sydlige del som en begyndelse hen imod yderligere samarbejde dér – et samarbejde, som de to præsidenter længe diskuterede.

Derudover har USA, på anmodning af præsident Putin, udnævnt en Særlig Repræsentant for Ukraine.

Med hensyn til det obligatoriske spørgsmål om (den falske påstand om) russisk indblanding i de amerikanske valg sagde Tillerson, at de havde diskuteret det, »Men jeg mener, at det, som de to præsidenter korrekt fokuserede på, er, hvordan går vi frem, hvordan går vi videre frem herfra. Men det står ikke klart for mig, at vi nogensinde vil komme overens om en løsning, vi er enige om, om dette spørgsmål [valgene], mellem de to nationer.

Så spørgsmålet er, hvad gør vi nu? Og jeg mener, at relationen – og dette gjorde præsidenten meget klart – er for vigtig, og det er for vigtigt til ikke at finde en vej, vi kan gå frem ad ...«

Tillerson var ganske veltalende omkring mødets overordnede karakter.

»Med hensyn til karakteren af de 2 timer og 15 minutter, så lad mig først sige – mødet var meget konstruktivt. De to ledere, ville jeg sige, kom meget hurtigt i kontakt med hinanden. Der var en meget klar, positiv kemi imellem dem. Jeg mener, igen – og jeg tror, det positive, jeg observerede – og jeg har haft mange, mange møder med præsident Putin før – er, at der ikke var en masse gentagelse af tidligere retstvist. Jeg mener, begge ledere føler, at der er mange ting i fortiden, som vi begge er utilfredse med. Vi er utilfredse, og de er utilfredse.

Jeg mener, at perspektivet hos dem begge var, at dette er en virkelig vigtig relation. De to største atommagter i verden. Det er en virkelig vigtig relation. Hvordan begynder vi at få dette til at fungere? Hvordan lever vi med hinanden? Hvordan arbejder vi med hinanden? Vi må simpelt hen finde en vej at gå frem ad. Og jeg mener, at dette blev – dette blev udtrykt om og om igen, utallige gange, af begge præsidenter, mener jeg, dette stærke ønske.

Det er i dag en meget kompliceret relation, fordi der er så mange spørgsmål på bordet. Og én af grundene til, at det tog så lang tid, mener jeg, er, at, da de først mødtes og ret hurtigt lærte hinanden at kende, var der så meget at tale om – alle disse spørgsmål. De kom stort set ind på alt, i en eller anden grad. Og jeg mener, der var et sådant niveau af engagement og ordvekslinger, og ingen af dem ønskede at stoppe. Jeg måtte minde præsidenten [om tiden] flere gange, og folk stak hovedet inden for døren. Og jeg tror sågar – de sendte førstedamen [Melania Trump] ind på et tidspunkt for at se, om hun kunne få os ud derfra, men

det virkede heller ikke. (Latter.)«

Spørgsmål: »Er det rigtigt?«

Tillerson: »Men – ja, det er sandt. Men det var ...«

Spørgsmålet: »Hvad var tidsplanen?«

Tillerson: »Jamen, vi fortsatte en time endnu efter hun var kommet ind. (Latter) Så det lykkedes helt klart ikke for hende.

Men jeg mener – det, jeg har beskrevet for jer, de 2 timer 15 minutter, det var et ekstraordinært møde. Jeg mener, der er simpelt hen – der er så meget for os at tale om. Og det var en god begyndelse. Jeg vil fortælle jer, at vi brugte meget, meget lang tid på Syrien, med en lang, detaljeret ordveksling om den aftale, vi havde indgået i dag – det blev annonceret – men også, hvor vi går hen, og at forsøge at få langt større klarhed over, hvordan vi ser dette udspilles, og hvordan Rusland ser det udspilles, og hvor ser vi ens på det, og hvor er vi uenige, og har vi de samme mål i tankerne.

Og jeg vil sige, at, i det store og hele, så er vore mål nøjagtig de samme. Hvordan vi kommer frem til det, har vi hver vores syn på. Men der er meget mere ensartethed dér, end der er uoverensstemmelser. Så vi ønsker at bygge på ensartethed, og vi brugte meget tid på at tale om de næste skridt. Og dér, hvor der er uoverensstemmelser, har vi mere arbejde mht. at komme sammen og forstå. Måske har de den rette fremgangsmåde, og vi har den forkerte.

Så der blev brugt meget tid på Syrien, fordi der har været så meget aktivitet omkring det.«

Der kunne siges meget mere om implikationerne af dette møde, og vi (LaRouche PAC's Nyhedstjeneste, -red.) rapporterer om noget af det i dagens nyheder. Men det, vi allerede har sagt, turde være rigeligt til at lægge legitime tvivl i bero...

Putins pressekonference på G20 understreger, hans møde med Trump var en god begyndelse for at forbedre relationer, og fremskridt om Syrien

9. juli, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt en vidtrækkende pressekonference ved slutningen af G20-topmødet i Hamborg den 8. juli. Under pressekonferencen besvarede han spørgsmål om sit lange, bilaterale møde med den amerikanske præsident Donald Trump, hvem han beskrev som »en person, der er nede på jorden og meget direkte«, og som »analyserer tingene ret hurtigt«. Putin sagde, at »Jeg mener, at, hvis vi opbygger vore relationer i samme ånd som vores møde i går, er der god grund til at mene, at vi vil kunne genoplive, i det mindste delvist, det niveau af interaktion, vi har brug for«. Forespurgt, om de russisk-amerikanske relationer kan trækkes ud af den dybe krise, sagde Putin: »Det håber jeg meget, og det ser for mig ud, som om vi har opbygget visse forudsætninger for dette.«

Om det berygtede spørgsmål om angiveligt russisk »indblanding« i det amerikanske præsidentvalg, erklærede Putin: »Den amerikanske præsident spurgte mig direkte om dette spørgsmål, og vi drøftede det. Og dette var ikke et enkelt spørgsmål, der var mange, og han brugte meget opmærksomhed på dette spørgsmål. Ruslands holdning er velkendt,

og jeg gentog den. Der er ingen grund til at tro, at Rusland blandede sig i den amerikanske valgproces ... Jeg besvarede alle hans spørgsmål så langt, jeg kunne. Jeg tror, han skrev sig det bag øret og var enig. Men, det ville være bedre, hvis I spurgte ham om, hvad han mener om det.«

Putin kom stærkt ud med det opnåede fremskridt mht. Syrien og erklærede, at aftalen om den sydlige deeskaleringszone »er et af de gennembrud, vi har gjort i vores arbejde med præsident Trump. Dette er et reelt resultat af samarbejde, inklusive med USA ... Det faktum, at aktive, militære operationer er ophørt; det faktum, at vi nu drøfter deeskaleringszoner, er et enormt skridt fremad«.

Ruslands TASS bringer artikel om Helga Zepp-LaRouche: Det mislykkedes for anti-russisk kampagne i USA at blokere for succesfuldt Putin/Trump-møde

9. juli, 2017 – En artikel den 8. juli af TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov er helt dedikeret til at præsentere Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches »ekspertvurdering« af mødet den 7. juli i Hamborg, Tyskland, mellem Putin og Trump. Artiklen, der følger nedenfor i sin helhed, har følgende understregende indledning: »Leder af Schiller Instituttet mener, den russiske og den amerikanske præsident 'har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender'.«

New York, 8. juli /TASS-korrespondent Ivan Pilshchikov.

Den russiske præsident Vladimir Putins første møde med sin amerikanske kollega Donald Trump gik ekstremt godt, på trods af den igangværende, anti-russiske kampagne i USA, og det rejser håbet om et faktisk samarbejde mellem Moskva og Washington. Helga Zepp-LaRouche, præsident for det internationale Schiller Institut, der beskæftiger sig med politiske og økonomiske spørgsmål, udtrykte denne mening i en samtale med TASS' korrespondent.

Et gennembrud i relationer

»Jeg mener, dette er et seriøst gennembrud, i betragtning af situationen gennem de seneste seks måneder«, sagde hun og forklarede, at hun mente den konstruerede skandale i USA, pisket op omkring beskyldninger om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i 2016. Zepp-LaRouche understregede, at medierne og den nye amerikanske leders politiske modstandere havde lanceret disse bestræbelser med ét formål: at gøre det umuligt for Trump at gennemføre sit kampagneløfte om at forbedre relationer med Rusland.

Blandt de vigtigste resultater af mødet pegede lederen af Schiller Instituttet på den opnåede aftale om en våbenstilstand i det sydvestlige Syrien, udnævnelsen af Kurt Volker til USA's særlige repræsentant mht. Ukraine og udvekslingen af synspunkter om Nordkorea, såvel som også udsigterne for samarbejde om terrorbekæmpelse og om cyber-sikkerhed.

»Hvis de to største atommagter begynder at drøfte disse spørgsmål, er det et gigantisk skridt fremad for fredsbevarelse«, understregede hun.

Overensstemmende synspunkter

Zepp-LaRouche mener, at mødet fortjener at blive set som positivt for begge sider. »Det havde været bedre, om de var mødtes tilbage i januar. Men det blev udsat pga. den anti-russiske kampagne i USA«, bemærkede hun. Schiller Institut-præsidenten understregede, at »hvis forståelse på et personligt plan er blevet etableret mellem de to ledere af de to stærkeste atommagter, betyder det, at mødet var meget succesfuldt«.

Hun observerede, at det helt klart fremstår, at Trump og Putin »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner, indblanding i andre landes anliggender og organiseringen af 'farvede revolutioner'. De er begge fremragende ledere, på trods af bestræbelserne fra de førende, vestlige mediers side på at fremstille tingene anderledes«, understregede eksperthen.

En stor 'Trojka'?

Zepp-LaRouche mener, at der er flere faktorer, der giver grund til håb om, at, med Trump i embedet, »vil der blive positivt samarbejde blandt de tre vigtigste lande – Rusland, Kina og USA«. Hun sagde, at dette især indikeres af den amerikanske præsidents positive møder med Putin i Hamborg og med Kinas formand Xi Jinping i april på Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida.

»Vi kan ikke løse alle nutidens problemer på basis af gamle modeller«, understregede Zepp-LaRouche. Hun bemærkede, at de trilaterale relationer mellem Moskva, Beijing og Washington, inklusive om økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål, kunne blive det »nye paradigme«.

Schiller Instituttet er en del af Lyndon LaRouches internationale bevægelse, der er fortalere for en tilnærmelse mellem USA og Rusland og de andre medlemslande i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika).

I december 2016 lagde aktivister fra Schiller Instituttet blomster ved det Russiske Generalkonsulat i New York til minde om ofrene for Tu-154-flystyrtet og sang den russiske nationalsang foran indgangen til bygningen. I januar holdt de en ceremoni til minde om dem, der døde i flystyrtet, ved Tårnmonumentet af kunstneren Zurab Tsereteli, i Bayonne, New Jersey.

(Oversat til engelsk for Schiller Instituttet fra russisk: <http://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/4399522>)

Se Lyndon LaRouche: »Sand patriotisme: At forsvare universets lov og evnen til fornuft.« LPAC kortvideo www.youtube.com/watch?v=-iK85Tghkn8

»For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebare, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens. Det er, hvad en soldat burde have i kampen, mod, ikke patriotisme, men dét; ikke patriotisme som et abstrakt flag; ikke patriotisme som et racistisk begreb; ikke patriotisme i nogen af disse andre, symbolske betydninger; men patriotisme i den betydning, som vi burde have i USA, men som vi stort set er fremmedgjorte overfor. At vide, hvad Benjamin Franklin repræsenterede; et system af repræsentativt selvstyre under naturlig lov, og under loven, der styres af naturlig lov.«

Danmark støtter Kinas Bælte & Vej Initiativ: Den nye Silkevej Karen Ellemanns tale ved Bælte & Vej Forum i Beijing

Minister for ligestilling og minister for nordisk samarbejde, Karen Ellemann, blev sendt til Bælte & Vej Forum i Beijing som statsminister Lars Løkke Rasmussens særlige repræsentant. Her er Karen Ellemanns tale ved tematisk session om Infrastruktur-forbundethed den 14. maj. Talen blev holdt på engelsk.

Deres excellence, transportminister Li Xiaopeng; ærede kolleger,

Tak for invitationen til at tale i dag som statsminister Rasmussens særlige repræsentant for Bælte & Vej Initiativet.

Bælte & Vej Initiativet er lige så betydningsfuldt, som det er ambitiøst. At gøre over 60 lande og 70 procent af verdens befolkning mere gensidigt forbundne er ikke en nem opgave. Men, gennem at bringe lande sammen – og især gennem at bringe Asien og Europa tættere sammen – skaber vi en platform for at bringe fremgang og udvikling til alle dele af det eurasiske kontinent.

Bælte & Vej Initiativet er en mulighed for at skabe bæredygtig udvikling i området, og for at forbinde Asien og Europa.

Danske selskaber har erfaringer og resultater inden for bæredygtige løsninger for byplanlægning, infrastruktur og energi.

Danmark er blandt verdens førende som søfartsnation og inden for vedvarende energi med selskaber, der er globalt førende, og vi ser os selv som en naturlig partner, både i initiativets dele for Bælte og for Vej.

Danmark besidder også førende ekspertise inden for vej- og jernbaneplanlægning, såvel som også andre hovedelementer for transportinfrastruktur. Disse

globalt førende danske selskaber er allerede engageret i Asien, og nogle er til stede her på forummet.

Bælte & Vej Initiativet har et lovende potentiale for fremme af frihandel, skabelse af bæredygtig vækst og fattigdomsbekæmpelse i mange lande. Men vi må sikre et ligeligt spillefelt for investeringer og sikre, at investeringer er baseret på de højeste standarder for gennemskuelighed.

Forbundethed handler også om at bringe mennesker sammen. Mellemfolkelige kontakter skaber bedre gensidig forståelse og gensidig afhængighed og fører til nye ideer og innovation, der er nødvendig for en bedre og mere bæredygtig verden for kommende generationer. Til dette formål er turisme et vigtigt redskab, og Danmark er stolt af at have sit første turismeår med Kina i år.

Jeg takker igen for muligheden for at tale på dette vigtige forum. Danmark ser frem til at deltage i den fremtidige implementering af Bælte & Vej Initiativet. Mange Tak.

Carnegie Hall-koncert med Schiller Instituttets kor

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af sange der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, og Schubert; men

der blev også sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg [LaRouche PAC's Matt Ogden. –red.] tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

Se og hør: www.facebook.com/schillerchorusny